

3. mars 2014

Klima- og miljøvernminister Tine Sundtoft,
Klima- og miljødepartementet, postmottak@kld.dep.no

Finansminister Siv Jensen,
Finansdepartementet, postmottak@fin.dep.no

Statsminister Erna Solberg,
Statsministerens kontor, postmottak@smk.dep.no

Stort behov for økte midler til vannforvaltningen - innspill til Statsbudsjettet 2015

Vannregionene står i 2014 og 2015 foran slutføringen av de første vannforvaltningsplanene som skal omfatte alle vann og vassdrag i Norge. Det er etablert en helt ny vannforvaltning med vannregioner og vannområder som med knappe ressurser nedlegger stor innsats for å komme i mål med et omfattende og krevende arbeid. Ny forvaltning og nye oppgaver krever finansiering, og de undertegnede organisasjoner er bekymret for at de nye organene som har fått tildelt disse oppgavene er sterkt underfinansiert. For å komme i mål i tide og henhold til EUs vanddirektiv, er det behov for en kraftig opptrapping i finansieringen av vannforvaltningen i revidert budsjett for 2014 og i statsbudsjettet for 2015.

Vannressursene våre er en av grunnpilarene for et velfungerende samfunn. Vann er avgjørende for blant annet matproduksjon, både på land og i ferskt og salt vann, og for vannkraft, industri og friluftsliv. Når det gjelder matproduksjon er vi avhengig av vann av god kvalitet for å opprettholde nåværende produksjon og for å kunne nå nasjonale mål om økt matproduksjon innen grønn og blå sektor. I tillegg er godt vannmiljø grunnlaget for en rekke økosystemtjenester og livsnødvendig for opprettholdelse og ivaretagelse av naturmangfoldet. Det er vannforvaltningen som har ansvaret for at alle disse interessene blir ivarettatt, og at alle norske vann oppnår miljømålene i henhold til fristene i EUs vanddirektiv.

Norsk vannforvaltning er betydelig underfinansiert, og dette medfører at verken vannregionmyndigheter, kommuner eller involverte sektormyndigheter klarer å gjennomføre oppgavene sine etter planen. Manglende ressurser fører til et dårligere kunnskapsgrunnlag som gir manglende kvalitet i arbeidet med å utarbeide miljøtiltak og fører til forsinkelser og usikkerhet i alle ledd. Selv etter at regjeringen føyde til 15 millioner mer enn de rødgrønnes budsjettforslag, har det akkumulerte underskuddet siden innføringen av vannforskriften i 2007 økt til et beløp langt større enn det vannforvaltningen får i bevilgninger for hele 2014.

I 2015 skal Norge rapportere om overvåkingen til EU, og en kan allerede nå forutse kritiske tilbakemeldinger for at overvåkingen ikke oppfyller kravene i vanddirektivet. Også forrige gang norske myndigheter rapporterte inn til EU måtte Norge tåle krass kritikk på en rekke punkter. I myndighetenes egen vurdering av hvordan EUs tilbakemeldinger skulle imøtekommes (fra juni 2013), står blant annet, angående behovet for økte ressurser til kartlegging og overvåking, at «Opptrappingsplanen skisserte et ressursbehov på linje med det St. prp. 75 konkluderte med». Det vil si at finansieringen av overvåkingen må opp på det nivå som Stortingets energi- og miljøkomité i 2008 forutså ville kreves for å

gjennomføre EUs vanndirektiv. Det er i forhold til denne beregningen fra Energi- og miljøkomitéen som etterslepet i bevilgningene til nå nærmer seg 300 millioner.

Tilstrekkelige ressurser til overvåkingen i tråd med direktivet er avgjørende for å sikre et godt beslutningsgrunnlag for samfunnsøkonomisk bedre løsninger for hvordan vi skal ivareta vårt vannmiljø. Usikkert kunnskapsgrunnlag medfører risiko for at prioriteringer gjøres på feilaktig grunnlag. Det vil også være stor usikkerhet til om de tiltak som gjennomføres er de som gir størst miljønytte per krone, og om tiltakene settes inn de rette stedene. Det vil selvsagt også være vanskelig å måle effekten av tiltakene i ettertid.

Et annet problem med den akkumulerte underfinansieringen, er at manglende ressurser i de lokale og regionale leddene til vannforvaltningen fører til at sivilsamfunnet ikke gis medvirkningsmulighet i henhold til planene eller vanndirektivets krav. På møter i «nasjonal referansegruppe for gjennomføringen av vanndirektivet i Norge» melder flere interesseorganisasjoner om at medvirkningen ikke fungerer som den skal, hverken lokalt eller regionalt. Det er ikke bare de frivillige organisasjonene som sier dette, men også aktører fra bl.a. kraftbransjen, industrisektoren og sjømatnæringen.

Det er mange sterke interesser involvert i vannforvaltningen, med ulike ønsker og målsetninger. Men de fleste – uansett utgangspunkt – er enige om at det store finansieringsunderskuddet er et stort problem som fører til at de mange samfunnsgevinstene som skulle følge av gjennomføringen EUs vanndirektiv i Norge blir borte.

Vi ber derfor regjeringen om å gi vannforvaltningen ressurser nok til å gjøre jobben sin. Innhenting bør begynne i revidert statsbudsjett for 2014, og så øke kraftig i statsbudsjettet for 2015.

Vennlig hilsen,

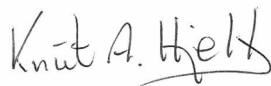
Arild Bustnes,
Næringspolitisk sjef i Norges Bondelag

Torfinn Opheim,
Leder i Landssammenslutninga av vasskraftkommunar (LVK)

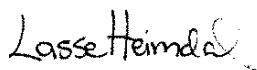
Johanne Solheim,
Rådgiver i Norsk Havneforening

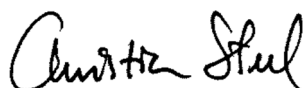
Knut A. Hjelt,
Fagsjef i Fiskeri og havbruksnæringens landsforening

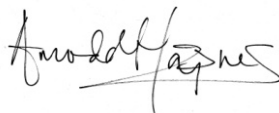
Einar Melheim,
Direktør i Norsk Vann

Lasse Heimdal,
Generalsekretær i Friluftslivets fellesorganisasjon (FRIFO)

Christian Steel,
Generalsekretær i Samarbeidsrådet for biologisk mangfold (SABIMA)

Arnodd Håpnes,
Sekretær i Samarbeidsrådet for naturvernsaker (SRN) som er et samarbeidsorgan for WWF-Norge, Den Norske Turistforening, Norges Jeger- og Fiskerforbund og Norges Naturvernforbund